

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

8. december 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 439/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 439/02 Forenede sager C-359/11 og C-400/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. oktober 2014 — Alexandra Schulz mod Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG og Josef Egbringhoff mod Stadtwerke Ahaus GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF — forbrugerbeskyttelse — det indre marked for elektricitet og naturgas — national lovgivning, som fastsætter indholdet af kontrakter, der indgås med de forbrugere, der er omfattet af den generelle forsyningspligt — den erhvervsdrivendes ensidige ændring af prisen for tjenesteydelsen — information med passende varsel inden denne ændrings ikrafttræden om forudsætningerne for og omfanget af denne). 2

2014/C 439/03 Sag C-326/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. oktober 2014 — Rita van Caster og Patrick van Caster mod Finanzamt Essen-Süd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — beskatning af afkast fra investeringsfonde — en investeringsfonds forpligtelse til at meddele og offentliggøre visse oplysninger — fast beskatning af afkast fra investeringsfonde, der ikke opfylder meddelelses- og offentliggørelsesforpligtelserne) 3

2014/C 439/04	Sag C-104/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. oktober 2014 — AS »Olainfarm« mod Latvijas Republikas Veselības ministrija og Zāļu valsts aģentūra (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — industripolitik — direktiv 2001/83/EF — humanmedicinske lægemidler — artikel 6 — tilladelse til markedsføring — artikel 8, stk. 3, litra i) — pligt til lade ansøgningen om tilladelse ledsage af resultaterne af de farmaceutiske, prækliniske og kliniske undersøgelser — undtagelser vedrørende de prækliniske og kliniske undersøgelser — artikel 10 — generiske lægemidler — begrebet »referencelægemediel« — ret for indehaveren af en markedsføringstilladelse til et referencelægemediel til at anfægte markedsføringstilladelsen af en generisk udgave af dette første lægemiddel — artikel 10a — lægemidler, hvis virksomme stoffer har fundet almindelig anerkendt anvendelse i mindst ti år i Den Europæiske Union — mulighed for at anvende et lægemiddel, hvis tilladelse blev udstedt på grundlag af den i artikel 10a fastsatte undtagelse som referencelægemediel til at opnå en markedsføringstilladelse for et generisk lægemiddel)	3
2014/C 439/05	Sag C-222/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2014 TDC A/S mod Erhvervsstyrelsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Teleklagenævnet — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og tjenester — direktiv 2002/22/EF — artikel 32 — supplerende obligatoriske tjenester — kompensationsordning for omkostningerne forbundet med at varetage disse tjenester — begrebet »ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF — Domstolen ikke kompetent)	4
2014/C 439/06	Sag C-252/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — direktiv 2002/73/EF og 2006/54/EF — ligebehandling af mænd og kvinder — beskæftigelse og erhverv — adgang til beskæftigelse — tilbagevenden fra barselsorlov — formkrav til stævningen — sammenhængende fremstilling af klagepunkterne — utvetydig affattelse af påstandene)	5
2014/C 439/07	Sag C-268/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2014 — Elena Petru mod Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu og Casa Națională de Asigurări de Sănătate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 22, stk. 2, andet afsnit — sygeforsikring — hospitalsbehandling ydet i en anden medlemsstat — afslag på forhåndstilladelse — mangel på lægemidler og basalt medicinsk udstyr)	5
2014/C 439/08	Sag C-299/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. oktober 2014 — Isabelle Gielen mod Ministerraad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Grondwettelijk Hof — Belgien) (Beskatning — direktiv 2008/7/EF — artikel 5, stk. 2, og artikel 6 — kapitaltilførselsafgifter — afgift på omdannelse af ihænde havepapirer til værdipapirer noteret på navn eller til værdipapirer i elektronisk form)	6
2014/C 439/09	Sag C-302/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. oktober 2014 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines, under likvidation mod VAS Starptautiskā lidosta Rīga og AS Air Baltic Corporation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 31 — anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse, hvorved der træffes bestemmelse om foreløbige eller sikrende retsmidler — artikel 1, stk. 1 — anvendelsesområde — det civil- og handelsretlige område — begreb — krav om erstatning for skade opstået som følge af påståede overtrædelser af Den Europæiske Unions konkurrenceret — rabatter på lufthavnsgebyrer — artikel 22, nr. 2) — enekompetence — begreb — tvist vedrørende selskaber og juridiske personer — afgørelse om tildeling af rabatter — artikel 34, nr. 1) — grunde til afslag på anerkendelse — grundlæggende retsprincipper i den stat, som anmodningen rettes til)	7
2014/C 439/10	Sag C-305/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. oktober 2014 — Haegar & Schmidt GmbH mod Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, som kurator for Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA og Axa Corporate Solutions SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser — artikel 4, stk. 1, 2, 4 og 5 — lovvalg i mangel af aftale herom — speditøraftale om transport — aftale om transport af gods)	8

2014/C 439/11	Forenede sager C-344/13 og C-367/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. oktober 2014 — Cristiano Blanco (sag C-344/13) og Pier Paolo Fabretti (sag C-367/13) mod Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Roma — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — skattelovgivning — indtægter hidrørende fra gevinster ved hasardspil — beskatningsforskel mellem de gevinster, der er opnået i udlandet, og de gevinster, som hidrører fra nationale spillesteder)	8
2014/C 439/12	Sag C-428/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. oktober 2014 — Ministero dell'Economia e delle Finanze og Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) mod Yesmoke Tobacco SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — direktiv 95/59/EF og 2011/64/EU — punktafgiftsstrukturen og satserne for forarbejdet tobak — fastsættelsen af en punktafgift — princip om fastsættelse af en punktafgiftssats for alle cigaretter — medlemsstaternes mulighed for at fastsætte en minimumspunktafgift — cigaretter i den laveste prisgruppe — nationale bestemmelser — særlig kategori af cigaretter — fastsættelse af punktafgiften til 115 %)	9
2014/C 439/13	Sag C-429/13 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2014 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (Appel — Samhørighedsfonden — nedsættelse af finansiel støtte — uregelmæssigheder ved anvendelsen af lovgivningen om offentlige udbud — Europa-Kommissionens vedtagelse af beslutningen — manglende overholdelse af den fastsatte frist — følger)	10
2014/C 439/14	Sag C-437/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. oktober 2014 — Unitrading Ltd mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel afgørelse — EF-toldkodeks — opkrævning af importafgifter — varers oprindelse — bevismidler — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — medlemsstaternes procesautonomi)	10
2014/C 439/15	Sag C-492/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. oktober 2014 — Traum EOOD mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — afgifter — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 138, stk. 1 — fritagelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet — ikke-momsregistreret erhverver — pligt for sælgeren til at fastslå ægtheden af erhververens eller dennes befuldmægtigedes underskrift — proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — direkte virkning)	11
2014/C 439/16	Sag C-522/13: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 9. oktober 2014 — Ministerio de Defensa og Navantia SA mod Concello de Ferrol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol — Spanien) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — konkurrence — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrebet »statsstøtte« — ejendomsskat på bebygget og ubebygget fast ejendom — skattefritagelse)	12
2014/C 439/17	Sag C-541/13: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. oktober 2014 — Douane Advies Bureau Rietveld mod Hauptzollamt Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — tarifering — pos. 3822 — begrebet »reagensmidler til diagnostisk brug eller laboratoriebrug« — indikatorer for udsættelse for en forud fastsat aktiveringstemperatur)	12
2014/C 439/18	Sag C-565/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2014 — straffesag mod Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi og Fiskeri Ab Nordic (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hovrätten för västra Sverige — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — forbindelser udadtil — fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko — udelukkelse af enhver mulighed for EF-fartøjer for at udøve fiskeriaktiviteter i de marokkanske fiskerizoner på grundlag af en licens udstedt af de marokkanske myndigheder uden Den Europæiske Unions ansvarlige myndigheders medvirken)	13
2014/C 439/19	Sag C-620/13 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. oktober 2014 — British Telecommunications plc mod Europa-Kommissionen og BT Pension Scheme Trustees Ltd (Appel — statsstøtte — fritagelse for en pensionsfond fra forpligtelsen til for visse ansatte at betale et bidrag til en pensionssikringsfond — foranstaltningens selektive karakter)	13

2014/C 439/20	Sag C-641/13 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. oktober 2014 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (Appel — Samhørighedsfonden — nedsættelse af finansiel støtte — offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 93/37/EØF — tildelingskriterier — erfaring fra tidligere arbejder — kriterier for kvalitativ udvælgelse)	14
2014/C 439/21	Sag C-376/14 PPU: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2014 — C mod M (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — den præjudicielle hasteprocedure — retligt samarbejde i civile sager — anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældresvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — ulovlig tilbageholdelse — barnets sædvanlige opholdssted).	14
2014/C 439/22	Sag C-369/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 31. juli 2014 — Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH mod Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG.	15
2014/C 439/23	Sag C-382/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 11. august 2014 — Juergen Schneider og Erika Schneider mod Condor Flugdienst GmbH	16
2014/C 439/24	Sag C-409/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 28. august 2014 — Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	16
2014/C 439/25	Sag C-419/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 8. september 2014 — WebMindLicences Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága	17
2014/C 439/26	Sag C-423/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 15. september 2014 — Fazenda Pública mod Beiragás — Companhia de Gás das Beiras, SA.	20
2014/C 439/27	Sag C-424/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 15. september 2014 — Balogh Jácint Gábor mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	21
2014/C 439/28	Sag C-443/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 25. september 2014 — Kreis Warendorf mod Ibrahim Alo	21
2014/C 439/29	Sag C-444/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 25. september 2014 — Amira Osso mod Region Hannover	22
2014/C 439/30	Sag C-445/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 25. september 2014 — Seusen Sume mod Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Sag C-456/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spanien) den 2. oktober 2014 — Manuel Orrego Arias mod Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.	23
2014/C 439/32	Sag C-457/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Cagliari (Italien) den 2. oktober 2014 — straffesag mod Claudia Concu og Isabella Melis	24
2014/C 439/33	Sag C-463/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 8. oktober 2014 — Asparuhovo Lake Investment Company OOD mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite.	24
2014/C 439/34	Sag C-468/14: Sag anlagt den 13. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark	25

Retten

2014/C 439/35	Sag T-29/11: Rettens dom af 24. oktober 2014 — Technische Universität Dresden mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — program for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed — aftale om finansiering af et projekt — annullationssøgsmål — debetnota — kontraktlig tvist — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning — ændring af søgsmålet — støtteberettigede udgifter)	26
2014/C 439/36	Sag T-543/12: Rettens dom af 24. oktober 2014 — Grau Ferrer mod KHIM — Rubio Ferrer (Bugui va) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Bugui va — det ældre nationale figurmærke Bugui og det ældre EF-figurmærke BUGUI — relativ registreringshindring — indsigelsen forkastet — artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — det ældre varemærkes eksistens — ingen hensyntagen til beviser indgivet til støtte for indsigelsen for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer særpræget).	27
2014/C 439/37	Sag T-706/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. oktober 2014 — Holistic Innovation Institute mod REA (Særlige rettergangsformer — projekter finansieret af Den Europæiske Union på området for forskning og teknologisk udvikling — afgørelse om nægtelse af deltagelse i visse projekter — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formkrav — afvisning). . .	27
2014/C 439/38	Sag T-350/14: Sag anlagt den 12. maj 2014 — Arvanitis m.fl. mod Europa-Parlamentet m.fl.	28
2014/C 439/39	Sag T-413/14: Sag anlagt den 30. maj 2014 — Grigoriadis m.fl. mod Europa-Parlamentet m.fl.	29
2014/C 439/40	Sag T-646/14: Sag anlagt den 2. september 2014 — Micula m.fl. mod Kommissionen.	29
2014/C 439/41	Sag T-671/14: Sag anlagt den 19. september 2014 — Bayerische Motoren Werke mod Kommissionen	30
2014/C 439/42	Sag T-672/14: Sag anlagt den 19. september 2014 — August Wolff og Remedia mod Kommissionen	31
2014/C 439/43	Sag T-680/14: Sag anlagt den 19. september 2014 — Lupin mod Kommissionen	33

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2014/C 439/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 431 af 1.12.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 421 af 24.11.2014

EUT C 409 af 17.11.2014

EUT C 395 af 10.11.2014

EUT C 388 af 3.11.2014

EUT C 380 af 27.10.2014

EUT C 372 af 20.10.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. oktober 2014 — Alexandra Schulz mod Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG og Josef Egbringhoff mod Stadtwerke Ahaus GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Forenede sager C-359/11 og C-400/11) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF — forbrugerbeskyttelse — det indre marked for elektricitet og naturgas — national lovgivning, som fastsætter indholdet af kontrakter, der indgås med de forbrugere, der er omfattet af den generelle forsyningspligt — den erhvervsdrivendes ensidige ændring af prisen for tjenesteydelsen — information med passende varsel inden denne ændrings ikrafttræden om forudsætningerne for og omfanget af denne)

(2014/C 439/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Alexandra Schulz og Josef Egbringhoff A

Sagsøgte: Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG og Stadtwerke Ahaus GmbH

Konklusion

Artikel 3, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF, sammenholdt med bilag A hertil, og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF, sammenholdt med bilag A hertil, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter indholdet af elektricitets- og gasforsyningskontrakter, der indgås med forbrugere, der er omfattet af den generelle forsyningspligt, og giver mulighed for at ændre den tarif, der pålægges for denne forsyning, men som ikke sikrer, at forbrugerne informeres med passende varsel inden denne ændrings ikrafttræden samt om grunden til, forudsætningerne for og omfanget af denne ændring.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 22.10.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. oktober 2014 — Rita van Caster og Patrick van Caster mod Finanzamt Essen-Süd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-326/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — beskatning af afkast fra investeringsfonde — en investeringsfonds forpligtelse til at meddele og offentliggøre visse oplysninger — fast beskatning af afkast fra investeringsfonde, der ikke opfylder meddelelses- og offentliggørelsesforpligtelserne)

(2014/C 439/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Rita van Caster og Patrick van Caster

Sagsøgt: Finanzamt Essen-Süd

Konklusion

Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en ikke-hjemmehørende investeringsfonds manglende opfyldelse af en forpligtelse til at meddele og offentliggøre visse oplysninger, som er fastsat i denne lovgivning, og som finder anvendelse uden forskel på hjemmehørende og ikke-hjemmehørende investeringsfonde, medfører en fast beskatning af det afkast, som den skattepligtige får udbetalt fra nævnte investeringsfond, for så vidt som nævnte lovgivning ikke giver den skattepligtige mulighed for at fremlægge forhold eller oplysninger, der kan påvise den faktiske størrelse af dette afkast.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 6.10.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. oktober 2014 — AS »Olainfarm« mod Latvijas Republikas Veselības ministrija og Zāļu valsts aģentūra (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-104/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — industripolitik — direktiv 2001/83/EF — humanmedicinske lægemidler — artikel 6 — tilladelse til markedsføring — artikel 8, stk. 3, litra i) — pligt til lade ansøgningen om tilladelse ledsage af resultaterne af de farmaceutiske, prækliniske og kliniske undersøgelser — undtagelser vedrørende de prækliniske og kliniske undersøgelser — artikel 10 — generiske lægemidler — begrebet »referencelægemiddel« — ret for indehaveren af en markedsføringstilladelse til et referencelægemiddel til at anfægte markedsføringstilladelsen af en generisk udgave af dette første lægemiddel — artikel 10a — lægemidler, hvis virksomme stoffer har fundet almindelig anerkendt anvendelse i mindst ti år i Den Europæiske Union — mulighed for at anvende et lægemiddel, hvis tilladelse blev udstedt på grundlag af den i artikel 10a fastsatte undtagelse som referencelægemiddel til at opnå en markedsføringstilladelse for et generisk lægemiddel)

(2014/C 439/04)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS »Olainfarm«

Sagsøgt: Latvijas Republikas Veselības ministrija og Zāļu valsts aģentūra

Procesdeltager: Grindeks AS

Konklusion

- 1) Begrebet »referencelægemiddel« som omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13. november 2007, skal fortolkes således, at det omfatter et lægemiddel, for hvilket der er blevet udstedt en markedsføringstilladelse på grundlag af dette direktivs artikel 10a.
- 2) Artikel 10 i direktiv 2001/83, som ændret ved forordning nr. 1394/2007, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at indehaveren af en markedsføringstilladelse for et lægemiddel, der er blevet anvendt som referencelægemiddel inden for rammerne af en ansøgning om markedsføringstilladelse for et generisk lægemiddel fra en anden fremstiller, der er indgivet på grundlag af dette direktivs artikel 10, har ret til at anfægte den kompetente myndigheds beslutning om at udstede en markedsføringstilladelse for sidstnævnte lægemiddel, såfremt det drejer sig om at opnå domstolsbeskyttelse af en beføjelse, som denne indehaver indrømmes i henhold til artikel 10. En sådan søgsmålsret foreligger bl. a., når nævnte indehaver forlanger, at virksomhedens lægemiddel ikke anvendes med henblik på opnåelse af en markedsføringstilladelse i henhold til nævnte artikel 10 for et lægemiddel, som virksomhedens eget lægemiddel ikke kan ses som referencelægemiddel for som omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra a).

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2014 TDC A/S mod Erhvervsstyrelsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Teleklagenævnet — Danmark)

(Sag C-222/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og tjenester — direktiv 2002/22/EF — artikel 32 — supplerende obligatoriske tjenester — kompensationsordning for omkostningerne forbundet med at varetage disse tjenester — begrebet »ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF — Domstolen ikke kompetent)

(2014/C 439/05)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Teleklagenævnet

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TDC A/S

Sagsøgt: Erhvervsstyrelsen

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, som Teleklagenævnet (Danmark) har forelagt i dens afgørelse af 22. april 2013.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-252/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/73/EF og 2006/54/EF — ligebehandling af mænd og kvinder — beskæftigelse og erhverv — adgang til beskæftigelse — tilbagevenden fra barselsorlov — formkrav til stævningen — sammenhængende fremstilling af klagepunkterne — utvetydig affattelse af påstandene)

(2014/C 439/06)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Martin og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2014 — Elena Petru mod Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu og Casa Națională de Asigurări de Sănătate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu — Rumænien)

(Sag C-268/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 22, stk. 2, andet afsnit — sygeforsikring — hospitalsbehandling ydet i en anden medlemsstat — afslag på forhåndstilladelse — mangel på lægemidler og basalt medicinsk udstyr)

(2014/C 439/07)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elena Petru

Sagsøgt: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu og Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Konklusion

Artikel 22, stk. 2, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 592/2008 af 17. juni 2008, skal fortolkes således, at den i samme artikels stk. 1, litra c), nr. i), krævede tilladelse ikke kan nægtes, når en mangel på lægemidler og basalt medicinsk udstyr er årsag til, at den pågældende hospitalsbehandling ikke kan ydes rettidigt i den socialt sikredes bopælsmedlemsstat. Denne umulighed skal vurderes i forhold til alle denne medlemsstats hospitaler, som kan yde den nævnte behandling, og i forhold til den tidsperiode, hvori behandlingen kan opnås rettidigt.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. oktober 2014 — Isabelle Gielen mod Ministerraad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Grondwettelijk Hof — Belgien)

(Sag C-299/13) ⁽¹⁾

(Beskatning — direktiv 2008/7/EF — artikel 5, stk. 2, og artikel 6 — kapitaltilførselsafgifter — afgift på omdannelse af ihændehaverpapirer til værdipapirer noteret på navn eller til værdipapirer i elektronisk form)

(2014/C 439/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Isabelle Gielen

Sagsøgt: Ministerraad

Konklusion

Artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter skal fortolkes således, at den er til hinder for, at der opkræves en afgift i forbindelse med en omdannelse af ihændehaverpapirer til værdipapirer noteret på navn eller til værdipapirer i elektronisk form, således som det er tilfældet i hovedsagen. En sådan afgift kan ikke anses for at være begrundet i henhold til nævnte direktivs artikel 6.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. oktober 2014 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines, under likvidation mod VAS Starptautiskā lidosta Rīga og AS Air Baltic Corporation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-302/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 31 — anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse, hvorved der træffes bestemmelse om foreløbige eller sikrende retsmidler — artikel 1, stk. 1 — anvendelsesområde — det civil- og handelsretlige område — begreb — krav om erstatning for skade opstået som følge af påståede overtrædelser af Den Europæiske Unions konkurrenceret — rabatter på lufthavnsgebyrer — artikel 22, nr. 2) — enekompetence — begreb — tvist vedrørende selskaber og juridiske personer — afgørelse om tildeling af rabatter — artikel 34, nr. 1) — grunde til afslag på anerkendelse — grundlæggende retsprincipper i den stat, som anmodningen rettes til)

(2014/C 439/09)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS flyLAL-Lithuanian Airlines, under likvidation

Sagsøgt: VAS Starptautiskā lidosta Rīga og AS Air Baltic Corporation

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, hvori der er nedlagt påstand om erstatning for skade opstået som følge af påståede overtrædelser af EU-konkurrenceretten, henhører under begrebet »det civil- og handelsretlige område« i denne bestemmelses forstand og derfor er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- 2) Artikel 22, nr. 2), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, hvori der er nedlagt påstand om erstatning for skade opstået som følge af påståede overtrædelser af EU-konkurrenceretten, ikke er en sag vedrørende gyldigheden af beslutninger truffet af selskabsorganer i denne bestemmelses forstand.
- 3) Artikel 34, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at hverken fremgangsmåden for fastsættelse af det beløb, som er genstand for de foreløbige og sikrende retsmidler, der er iværksat ved den retsafgørelse, som der anmodes om anerkendelse og fuldbyrdelse af — når det er muligt at følge det ræsonnement, som førte til fastsættelsen af det pågældende beløb, og selv om der var en klageadgang, som blev benyttet for at anfægte denne beregningsmetode — eller alene en påberåbelse af alvorlige økonomiske konsekvenser udgør grunde til at fastslå en tilsidesættelse af grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, således at det i denne medlemsstat kan nægtes at anerkende og fuldbyrde en sådan retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. oktober 2014 — Haegar & Schmidt GmbH mod Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, som kurator for Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA og Axa Corporate Solutions SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-305/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser — artikel 4, stk. 1, 2, 4 og 5 — lovvalg i mangel af aftale herom — speditøraftale om transport — aftale om transport af gods)

(2014/C 439/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Haegar & Schmidt GmbH

Sagsøgt: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, som kurator for Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA og Axa Corporate Solutions SA

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 4, sidste punktum, i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980, skal fortolkes således, at bestemmelsen kun finder anvendelse på en speditøraftale, såfremt hovedformålet med aftalen består i selve transporten af det pågældende gods, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Nævnte konventions artikel 4, stk. 4, skal fortolkes således, at den lov, der finder anvendelse på en aftale om transport af gods, i tilfælde hvor lovvalget ikke kan foretages i henhold til artikel 4, stk. 4, andet punktum, skal fastlægges i henhold til den almindelige regel i samme artikel 4, stk. 1, dvs. at den lov, der finder anvendelse på denne aftale, er loven i det land, som aftalen har sin nærmeste tilknytning til.
- 3) Samme konventions artikel 4, stk. 2, skal fortolkes således, at i et tilfælde, hvor det gøres gældende, at en aftale har sin nærmeste tilknytning til et andet land end det land, hvis lov finder anvendelse i henhold til den i denne bestemmelse indeholdte formodning, skal den nationale ret sammenligne den tilknytning, som aftalen har til henholdsvis det land, hvis lov finder anvendelse i henhold til formodningen, og det andet omhandlede land. I denne henseende skal den nationale ret tage hensyn til samtlige omstændigheder, herunder hvorvidt der foreligger andre aftaler, der er forbundet med den omhandlede aftale.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. oktober 2014 — Cristiano Blanco (sag C-344/13) og Pier Paolo Fabretti (sag C-367/13) mod Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Roma — Italien)

(Forenede sager C-344/13 og C-367/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — skattelovgivning — indtægter hidrørende fra gevinster ved hasardspil — beskatningsforskel mellem de gevinster, der er opnået i udlandet, og de gevinster, som hidrører fra nationale spillesteder)

(2014/C 439/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Cristiano Blanco (sag C-344/13) og Pier Paolo Fabretti (sag C-367/13)

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Konklusion

Artikel 52 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der pålægger gevinster ved hasardspil opnået ved spillesteder beliggende i andre medlemsstater indkomstskat, og som fritager tilsvarende indtægter for denne skat, når de hidrører fra spillesteder beliggende på dens eget område.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. oktober 2014 — Ministero dell'Economia e delle Finanze og Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) mod Yesmoke Tobacco SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-428/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — direktiv 95/59/EF og 2011/64/EU — punktafgiftsstrukturen og satserne for forarbejdet tobak — fastsættelsen af en punktafgift — princip om fastsættelse af en punktafgiftssats for alle cigaretter — medlemsstaternes mulighed for at fastsætte en minimumspunktafgift — cigaretter i den laveste prisgruppe — nationale bestemmelser — særlig kategori af cigaretter — fastsættelse af punktafgiften til 115 %)

(2014/C 439/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero dell'Economia e delle Finanze og Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Sagsøgt: Yesmoke Tobacco SpA

Konklusion

Artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 6, i Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og satserne for forarbejdet tobak skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse såsom den i hovedsagen omhandlede, der ikke fastsætter samme minimumspunktafgift for alle cigaretter, men en minimumspunktafgift, som alene finder anvendelse på cigaretter med en lavere salgspris end prisen for cigaretter i den mest efterspurgte prisgruppe.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2014 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-429/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — Samhørighedsfonden — nedsættelse af finansiel støtte — uregelmæssigheder ved anvendelsen af lovgivningen om offentlige udbud — Europa-Kommissionens vedtagelse af beslutningen — manglende overholdelse af den fastsatte frist — følger)

(2014/C 439/13)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Conte og A. Tokár, som befuldmægtigede, bistået af abogado J. Rivas Andrés)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom Spanien mod Kommissionen (T-384/10, EU:T:2013:277) ophæves.
- 2) Kommissionens beslutning K(2010) 4147 af 30. juni 2010 om nedsættelse af støtten fra Samhørighedsfonden til følgende projekter eller projektgrupper: »Vandforsyning til bebyggelser i floden Guadianas vandområde: regionen Andévalo« (2000.ES.16.C.PE.133), »Behandling og rensning i floden Guadalquivirs vandområde: Guadaira, Aljarafe og Guadalquivirs EE NN PP« (2000.ES.16.C.PE.066) og »Vandforsyning til flerkommunale systemer i provinserne Granada og Malaga« (2000.ES.16.C.PE.061) annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen betaler Kongeriget Spaniens sagsomkostninger og bærer sine egne omkostninger, både i sagen i første instans og i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. oktober 2014 — Unitrading Ltd mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-437/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel afgørelse — EF-toldkodeks — opkrævning af importafgifter — varers oprindelse — bevismidler — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — medlemsstaternes procesautonomi)

(2014/C 439/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unitrading Ltd

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at det bevis for de indførte varers oprindelse, som toldmyndighederne har ført på grundlag af national procesret, baseres på resultaterne af tredjemands undersøgelse, som denne tredjemand ikke vil give nærmere oplysninger om hverken til toldmyndighederne eller til angiveren med den følge, at det gøres vanskeligt eller umuligt at efterprøve eller modbevise rigtigheden af den dragne konklusion, under forudsætning af at effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet er overholdt. Det påhviler den nationale ret at afgøre, om dette er tilfældet i hovedsagen.
- 2) I et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, og hvis det antages, at toldmyndighederne ikke kan give yderligere oplysninger om den foretagne undersøgelse, skal spørgsmålet om, hvorvidt toldmyndighederne skal medvirke ved den berørte parts begæring om på egen regning at foretage en undersøgelse i det af denne angivne oprindelsesland, og spørgsmålet om, hvorvidt det har nogen betydning, at dele af vareprøverne blev opbevaret i en periode, og at den berørte part havde kunnet få rådighed over disse med henblik på undersøgelse i et andet laboratorium, og hvorvidt toldmyndighederne i givet fald skulle have gjort den berørte part opmærksom på, at der stadig var dele af vareprøverne til rådighed, og at den pågældende kunne anmode om at få disse prøver udleveret med henblik på en sådan undersøgelse, undersøges på grundlag af national procesret.

(¹) EUT C 325 af 9.11.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. oktober 2014 — Traum EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-492/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — afgifter — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 138, stk. 1 — fritagelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet — ikke-momsregistreret erhverver — pligt for sælgeren til at fastslå ægtheden af erhververens eller dennes befuldmægtigedes underskrift — proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — direkte virkning)

(2014/C 439/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Traum EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Konklusion

- 1) Artikel 138, stk. 1, og artikel 139, stk. 1, andet afsnit, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/88/EU af 7. december 2010, skal fortolkes således, at de under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er til hinder for, at en afgiftsmyndighed i en medlemsstat afslår at indrømme ret til momsfrigivelse for en levering inden for Fællesskabet med den begrundelse, at erhververen ikke var momsregistreret i en anden medlemsstat, og at leverandøren hverken har godtgjort ægtheden af den underskrift, der er påført de dokumenter, som leverandøren har fremlagt til støtte for sin angivelse af den levering, der hævdes at være fritaget, eller repræsentationsbemyndigelsen for den person, der har underskrevet disse dokumenter på erhververens vegne, selv om de dokumenter, der til støtte for angivelsen blev fremlagt af leverandøren som bevis for retten til fritagelse, var i overensstemmelse med den liste over dokumenter, som i henhold til national ret skal fremlægges for nævnte myndighed, og i første omgang blev accepteret af denne myndighed som bevis for retten til fritagelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 2) Artikel 138, stk. 1, i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/88, skal fortolkes således, at den har direkte virkning, således at afgiftspligtige personer over for staten kan påberåbe sig bestemmelsen ved de nationale retter med henblik på at opnå momsfratagelse for en levering inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 9. oktober 2014 — Ministerio de Defensa og Navantia SA mod Concello de Ferrol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol — Spanien)

(Sag C-522/13) ⁽¹⁾

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — konkurrence — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrebet »statsstøtte« — ejendomsskat på bebygget og ubebygget fast ejendom — skattefratagelse)

(2014/C 439/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministerio de Defensa og Navantia SA

Sagsøgt: Concello de Ferrol

Konklusion

Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en fritagelse for ejendomsskat på en parcel, der tilhører staten, og som stilles til rådighed for en virksomhed, hvori staten ejer hele kapitalen, der fra denne parcel fremstiller varer og tjenesteydelser, der kan være genstand for samhandelen mellem medlemsstaterne på markeder, der er åbne for konkurrence, kan udgøre statsstøtte, der ikke er tilladt i henhold til denne bestemmelse. Det påhviler imidlertid den forelæggende ret at undersøge, om nævnte skattefritagelse, henset til samtlige de relevante oplysninger i den tvist, der er indbragt for den, og i lyset af de fortolkningslementer, som Domstolen er fremkommet med, skal anses for statsstøtte som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. oktober 2014 — Douane Advies Bureau Rietveld mod Hauptzollamt Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-541/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — tarifering — pos. 3822 — begrebet »reagensmidler til diagnostisk brug eller laboratoriebrug« — indikatorer for udsættelse for en forud fastsat aktiveringstemperatur)

(2014/C 439/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Douane Advies Bureau Rietveld

Sagsøgt: Hauptzollamt Hannover

Konklusion

Pos. 3822 i den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 861/2010 af 5. oktober 2010, skal fortolkes således, at positionen ikke omfatter temperaturindikatorer, såsom de under navnene »WarmMark« og »ColdMark« markedsførte produkter, der ved hjælp af en farveændring, som er resultatet af en forandring af rumfanget af de i produkterne indeholdte væsker, irreversibelt angiver, om en højere eller lavere temperatur i forhold til en fastsat grænseværdi er nået.

(¹) EUT C 9 af 11.1.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2014 — straffesag mod Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi og Fiskeri Ab Nordic (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hovrätten för västra Sverige — Sverige)

(Sag C-565/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbindelser udadtil — fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko — udelukkelse af enhver mulighed for EF-fartøjer for at udøve fiskeriaktiviteter i de marokkanske fiskerizoner på grundlag af en licens udstedt af de marokkanske myndigheder uden Den Europæiske Unions ansvarlige myndigheders medvirken)

(2014/C 439/18)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Hovrätten för västra Sverige

Part i hovedsagen

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi og Fiskeri Ab Nordic

Konklusion

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EF) nr. 764/2006 af 22. maj 2006, navnlig dens artikel 6, skal fortolkes således, at den udelukker enhver mulighed for EF-fartøjer for at udøve fiskeri i de marokkanske fiskerizoner på grundlag af en licens udstedt af de marokkanske myndigheder uden Den Europæiske Unions ansvarlige myndigheders medvirken.

(¹) EUT C 15 af 18.1.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. oktober 2014 — British Telecommunications plc mod Europa-Kommissionen og BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Sag C-620/13 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — fritagelse for en pensionsfond fra forpligtelsen til for visse ansatte at betale et bidrag til en pensionssikringsfond — foranstaltningens selektive karakter)

(2014/C 439/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: British Telecommunications plc (ved Barrister J. Holmes og H. Legge, QC)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og N. Khan, som befuldmægtigede) og BT Pension Scheme Trustees Ltd (avocats J. Derenne og A. Müller-Rappard, for solicitor M. Farley)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) *British Telecommunications plc* og *BT Pension Scheme Trustees Ltd* betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. oktober 2014 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-641/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — Samhørighedsfonden — nedsættelse af finansiel støtte — offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 93/37/EØF — tildelingskriterier — erfaring fra tidligere arbejder — kriterier for kvalitativ udvælgelse)

(2014/C 439/20)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og A. Steiblyté, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 1.2.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2014 — C mod M (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-376/14 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den præjudicielle hasteprocedure — retligt samarbejde i civile sager — anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — ulovlig tilbageholdelse — barnets sædvanlige opholdssted)

(2014/C 439/21)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C

Sagsøgt: M

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 11), og artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at i et tilfælde, hvor et barn er blevet fjernet i overensstemmelse med en foreløbigt eksigibel retsafgørelse, som efterfølgende er blevet ophævet ved en retsafgørelse, som fastsætter barnets opholdssted hos den forælder, der bor i domsstaten, skal retten i den medlemsstat, hvortil barnet er blevet fjernet, for hvilken der er indbragt en anmodning om barnets tilbagegivelse, efterprøve, om barnet stadig havde sit sædvanlige opholdssted i domsstaten før den påståede ulovlige tilbageholdelse, idet den herved skal foretage en vurdering af samtlige særlige omstændigheder i den foreliggende sag. Inden for rammerne af denne vurdering skal der tages hensyn til den omstændighed, at den retsafgørelse, som tillod fjernelsen, var foreløbigt eksigibel og var blevet appelleret.
- 2) Forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at i et tilfælde, hvor et barn er blevet fjernet i overensstemmelse med en foreløbigt eksigibel retsafgørelse, som efterfølgende er blevet ophævet ved en retsafgørelse, som fastsætter barnets opholdssted hos den forælder, der bor i domsstaten, er den manglende tilbagegivelse af barnet til denne medlemsstat efter denne efterfølgende retsafgørelse ulovlig, og denne forordnings artikel 11 finder anvendelse, såfremt barnet stadig havde sit sædvanlige opholdssted i domsstaten umiddelbart før tilbageholdelsen. Hvis det derimod fastslås, at barnet på dette tidspunkt ikke længere havde sit sædvanlige opholdssted i domsstaten, træffes afgørelsen om afslag på en anmodning om tilbagegivelse på grundlag af denne bestemmelse med forbehold af anvendelsen af reglerne vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, som er fastsat i samme forordnings kapitel III.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 31. juli 2014 — Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH mod Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Sag C-369/14)

(2014/C 439/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Sagsøgt: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, artikel 3, litra a), samt bilag I A og bilag I B til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF⁽¹⁾ af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) og/eller artikel 2, stk. 1, litra a), artikel 3, stk. 1, litra a), samt bilag I og bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU⁽²⁾ af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) fortolkes således, at (garageport)motorer, der drives af en elektrisk spænding på ca. 220-240 V, og som er bestemt til sammen med (garage)porten at blive indbygget i de tekniske installationer, er omfattet af begrebet elektrisk og elektronisk udstyr, navnlig af begrebet elektrisk og elektronisk værktøj?
- 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende:

Skal bilag I A, nr. 6, og bilag I B, nr. 6, til direktiv 2002/96/EF og/eller artikel 3, stk. 1, litra b), bilag I, nr. 6, bilag II, nr. 6, til direktiv 2012/19/EU fortolkes således, at (garageport)motorer i henhold til spørgsmål 1) skal betragtes som en del af stationære industrielle værktøjer i stor skala som omhandlet i disse bestemmelser?

3) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende og spørgsmål 2) benægtende:

Skal artikel 2, stk. 1, i direktiv 2002/96/EF og/eller artikel 2, stk. 3, litra b), i direktiv 2012/19/EU fortolkes således, at (garageport)motorer i henhold til spørgsmål 1) skal betragtes som en del af en anden type udstyr, der ikke er omfattet af det pågældende direktivs anvendelsesområde?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27.1.2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 37, s. 19).

⁽²⁾ EUT L 197, s. 38.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 11. august 2014 — Juergen Schneider og Erika Schneider mod Condor Flugdienst GmbH

(Sag C-382/14)

(2014/C 439/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Juergen Schneider og Erika Schneider

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den usædvanlige omstændighed, der henvises til i forordningens artikel 5, stk. 3 ⁽¹⁾, direkte vedrøre den reserverede flyvning?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Hvor mange tidligere flyvninger med det fly, der er tiltænkt at skulle foretage den planlagte flyvning, er relevant for bedømmelsen af, om der foreligger en usædvanlig omstændighed? Foreligger der en tidsmæssig begrænsning vedrørende hensyntagen til usædvanlige omstændigheder i relation til tidligere flyvninger? Og i bekræftende fald hvordan skal den fastlægges?
- 3) Såfremt usædvanlige omstændigheder, der indtræffer ved tidligere flyvninger, ligeledes er relevante for en senere flyafgang, spørges: Skal de forholdsregler, som det transporterende luftfartsselskab skal træffe i medfør af forordningens artikel 5, stk. 3, kun vedrøre afværgelsen af den usædvanlige omstændighed, eller skal de også vedrøre imødegåelse af en længere forsinkelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 28. august 2014 — Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sag C-409/14)

(2014/C 439/24)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai kft

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal beskrivelsen af den toldvare, der benævnes »Light air cured« tobak under KN-kode 2401 10 35 i kapitel 24 (»TOBAK OG FABRIKEREDE TOBAKSERSTATNINGER«) i Kommissionens forordninger (EU) nr. 861/2010⁽¹⁾ om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif [udelades], fortolkes således, at den alene omfatter air-cured tobak, ikke strippet,
  - som indeholder hele blade fra tobaksplanten,
  - der ikke er snittede og ej heller pressede eller stamped
  - som ud over air-cured-tørringen, forstået som en form for »forarbejdning«, ikke tillader, at den ikke-strippede light air-cured tobak i KN-kode [2401 10] 35 undergår nogen anden form for forarbejdning (f.eks. fjernelse af stilkene eller snitning eller stampning af bladene)
  - som ikke har den egenskab, at den kan ryges?
- 2) Skal begrebet »toldsuspensionsprocedure eller -ordning« i artikel 4, nr. 6, i Rådets direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF, fortolkes således, at det også omfatter et tilfælde, hvor en toldvare (en punktafgiftspligtig vare) er under ekstern forsendelse, midlertidig oplagring eller toldoplæg i henhold til ledsagedokumenter, hvori der er angivet en urigtig toldposition (KN 2403 10 9000 i stedet for KN 2401 10 35), men hvor det relevante kapitel (kapitel 24 — tobak) samt alle de øvrige oplysninger i de pågældende dokumenter (containernummer, mængde, nettovægt) er korrekte, og hvor plomberne ikke er blevet brudt?

(Dvs. at der skal tages stilling til, om en bestemt vare kan underlægges en toldsuspensionsprocedure eller -ordning, når der i dens ledsagedokumenter er foretaget en korrekt angivelse af kapitlet i den fælles toldtarif, men en urigtig angivelse af den konkrete toldposition).
- 3) Skal begrebet »indførsel« i artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 2008/118/EF⁽²⁾ om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF, samt begrebet »indførsel af punktafgiftspligtige varer« i samme direktivs artikel 4, nr. 8, fortolkes således, at de også omfatter et tilfælde, hvor der ikke er overensstemmelse mellem toldpositionen på den faktiske vare, som er under ekstern forsendelse, og den toldposition, der fremgår af varens ledsagedokumenter, når der henses til, at der ud over denne forskel er overensstemmelse mellem såvel angivelsen af kapitel (i det foreliggende tilfælde kapitel 24 — tobak) som den faktiske vares mængde og nettovægt og oplysningerne i ledsagedokumenterne?
- 4) Er en vare, som er underlagt en toldsuspensionsprocedure eller -ordning, omfattet af de uregelmæssigheder, der er opregnet i artikel 38 i Rådets direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, når varens ledsagedokumenter indeholder en urigtig KN-varebeskrivelse i henhold til bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved forordning (EU) nr. 861/2010?

⁽¹⁾ EUT L 284, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9, s. 129).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 8. september 2014 — WebMindLicences Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Sag C-419/14)

(2014/C 439/25)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WebMindLicences Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I forbindelse med identifikationen af den person, der leverer en ydelse i momsmæssig forstand, og med henblik på at undersøge, om transaktionen er af fiktiv karakter, uden noget faktisk økonomisk og kommercielt indhold, og alene er gennemført med det formål at opnå en afgiftsfordel, er det i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 24, stk. 1, og artikel 43 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«) af nogen fortolkningsmæssig betydning, at administratoren og enejereren af det handelsselskab, der udsteder licensen, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er den samme fysiske person, som har skabt den ved licensaftalen overførte know-how?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, har det da nogen betydning i forbindelse med anvendelsen af momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 24, stk. 1, og artikel 43 og for vurderingen af, om der foreligger misbrug, at denne fysiske person uformelt øver eller kan øve indflydelse på driften af det handelsselskab, der har erhvervet licensen, og på den pågældende virksomheds beslutninger? Kan det have betydning for denne fortolkning, om den person, der har skabt den pågældende know-how, direkte eller indirekte deltager eller kan deltage i virksomhedens beslutningsproces med hensyn til leveringen af den ydelse, der er baseret på den pågældende know-how, ved at yde professionel rådgivning eller rådgive omkring udviklingen og udnyttelsen af denne know-how?
- 3) Har det under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede — og henset til indholdet af det andet spørgsmål — betydning for identifikationen af den person, der leverer ydelsen i momsmæssig forstand, samt for undersøgelsen af den underliggende kontraktlige transaktion, at skaberen af den pågældende know-how som fysisk person øver indflydelse, eller rettere sagt bestemmende indflydelse, eller udstikker retningslinjer for, hvordan den ydelse, der er baseret på denne know-how, skal leveres?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, hvilke forhold skal der da tages hensyn til i forbindelse med fastsættelsen af omfanget af denne indflydelse eller disse retningslinjer? Sagt på en anden måde: På baggrund af hvilke kriterier kan det fastslås, at der øves en bestemmende indflydelse på leveringen af tjenesteydelsen, og at den underliggende transaktions faktiske økonomiske indhold er blevet gennemført til fordel for den virksomhed, der udsteder licensen?
- 5) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede har det i forbindelse med undersøgelsen af, om der er opnået en afgiftsfordel, betydning for undersøgelsen af forholdet mellem de økonomiske aktører og de personer, der medvirker i transaktionen, om de afgiftspligtige personer, der har deltaget i den omtvistede kontraktlige transaktion med henblik på afgiftsunddragelse, er juridiske personer, når afgiftsmyndigheden i en medlemsstat fastslår, at en fysisk person har truffet strategiske og driftsmæssige beslutninger ved udnyttelsen [af know-how'en]? Såfremt dette er tilfældet, skal det da tages i betragtning, i hvilken medlemsstat den fysiske person har truffet disse beslutninger? Såfremt det under omstændigheder som i den foreliggende sag kan fastslås, at parternes kontraktmæssige stilling ikke har afgørende betydning, har det da betydning for fortolkningen, om forvaltningen af de tekniske instrumenter, menneskelige ressourcer og finansielle transaktioner, der er nødvendige for at kunne levere den omhandlede internetbaserede ydelse, overdrages til underentreprenører?
- 6) Såfremt det kan konstateres, at vilkårene i licensaftalen ikke har et faktisk økonomisk indhold, vil omkvalificeringen af aftalevilkårene og genoprettelsen af den situation, der ville have været gældende, hvis den transaktion, hvorved misbruget kommer til udtryk, ikke havde fundet sted, da indebære, at medlemsstatens afgiftsmyndighed kan fastslå, at leveringen har fundet sted i en anden medlemsstat, og at afgiften således også skal opkræves dér, selv om den virksomhed, der har erhvervet licensen, har betalt den pålagte afgift i den medlemsstat, hvori virksomheden har sit hjemsted, i overensstemmelse med de lovmæssige krav i denne medlemsstat?
- 7) Skal artikel 49 TEUF og artikel 56 TEUF fortolkes således, at udformningen af en aftale som den, der er genstand for tvisten i hovedsagen, er i strid med disse bestemmelser og kan udgøre et misbrug af den frie etableringsret og den frie udveksling af tjenesteydelser, når det i aftalen bestemmes, at en virksomhed, som er afgiftspligtig i en medlemsstat, ved en licensaftale overdrager den nødvendige know-how til at levere tjenesteydelser med voksent indhold via en interaktiv, internetbaseret kommunikationsteknologi, samt retten til at anvende denne, til en virksomhed, som er afgiftspligtig i en anden medlemsstat, under omstændigheder, som er kendetegnet ved, at momsbyrden i den medlemsstat, hvori den virksomhed, der har erhvervet licensen, har sit hjemsted, er mere fordelagtig for så vidt angår leveringen af den overførte tjenesteydelse?

- 8) Ud over den afgiftsfordel, der angiveligt kan opnås, hvilken betydning skal der da — under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede — tillægges de kommercielle overvejelser, som er foretaget af den virksomhed, der udsteder licensen? Har det navnlig i denne forbindelse betydning for fortolkningen, om administratoren og ene-ejeren af det handelsselskab, der udsteder licensen, er den samme fysiske person, som oprindeligt har skabt den pågældende know-how?
- 9) Kan der ved undersøgelsen af misbruget tages hensyn til omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, såsom de tekniske og infrastruktur-mæssige data vedrørende indførelsen og gennemførelsen af den tjenesteydelse, der er genstand for den omtvistede transaktion, samt forberedelsen heraf, og de menneskelige ressourcer, som den virksomhed, der har udstedt licensen til at levere den pågældende tjenesteydelse, råder over, og hvor stor betydning har disse omstændigheder i bekræftende fald?
- 10) Skal momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 24, stk. 1, artikel 43 og artikel 273, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 325 TEUF i den situation, der foreligger i nærværende sag, fortolkes således, at medlemsstatens afgiftsmyndighed — for at sikre en effektiv opfyldelse af EU-medlemsstaternes pligt til faktisk og rettidigt at modtage det fulde momsbeløb og til at undgå de budgetmæssige tab, der følger af svig og afgiftsunddragelse på tværs af medlemsstaternes grænser — i forbindelse med en levering af tjenesteydelser, og med henblik på at identificere den person, der leverer tjenesteydelsen, har beføjelse til under bevisfasen i den administrative afgiftsprocedure, og med henblik på at belyse sagens faktiske omstændigheder, at tillade oplysninger, informationer og bevismidler og dermed også protokoller over oplysninger, som er indsamlet af afgiftsmyndighedens efterforskningsafdeling uden den afgiftspligtiges vidende inden for rammerne af en straffesag, samt til at anvende disse og lægge dem til grund for sin fastsættelse af de afgiftsmæssige sanktioner? Skal bestemmelserne endvidere fortolkes således, at den forvaltningsdomstol, som behandler den sag, der er anlagt til prøvelse af den af medlemsstatens afgiftsmyndighed truffne afgørelse, må foretage en bedømmelse af disse elementer i forbindelse med bevisførelsen med henblik på at undersøge lovligheden heraf?
- 11) Skal momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 24, stk. 1, artikel 43 og artikel 273, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 325 TEUF i den situation, der foreligger i nærværende sag, fortolkes således, at beføjelsen til at anvende de midler, som medlemsstatens afgiftsmyndighed råder over — for at sikre en effektiv opfyldelse af EU-medlemsstaternes pligt til faktisk og rettidigt at modtage det fulde momsbeløb og til at sørge for, at de forpligtelser, der pålægges den afgiftspligtige, bliver opfyldt — omfatter en beføjelse til, at den pågældende myndighed kan anvende de bevismidler, der oprindeligt blev indhentet i forbindelse med en straffesag, til at bekæmpe skatteunddragelse, selv når det i henhold til national ret ikke er tilladt at indsamle oplysninger uden den pågældendes vidende i forbindelse med en administrativ procedure, der har til formål at bekæmpe skatteunddragelse, eller en sådan indsamling inden for rammerne af en straffesag er betinget af garantier, som ikke foreskrives i den administrative afgiftsprocedure, idet den administrative myndighed samtidig gives beføjelse til at handle i overensstemmelse med princippet om fri bevisførelse?
- 12) Er artikel 8, stk. 2, EMRK, sammenholdt med chartrets artikel 52, stk. 2, til hinder for, at medlemsstatens afgiftsmyndighed kan gives en sådan beføjelse som omhandlet i spørgsmål 10 og 11, eller kan det under omstændigheder som i nærværende sag anses for begrundet med henblik på bekæmpelse af afgiftsunddragelse i forbindelse med en administrativ afgiftsprocedure at anvende de konklusioner, der kan udledes af de oplysninger, der er indsamlet uden den pågældendes vidende, med henblik på effektiv opbevarelse af afgiften og af hensyn til »landets økonomiske velfærd«?
- 13) Såfremt det af besvarelsen af spørgsmål 10-12 kan udledes, at medlemsstatens afgiftsmyndighed må anvende sådanne bevismidler i den administrative procedure, har medlemsstatens afgiftsmyndighed da — med henblik på at sikre den effektive virkning af retten til god forvaltning og retten til forsvar i henhold til bestemmelserne i chartrets artikel 7, 8, 41 og 48, sammenholdt med chartrets artikel 51, stk. 1 — en absolut forpligtelse til at høre den afgiftspligtige under den administrative procedure, til at garantere vedkommende adgang til de konklusioner, der udledes af de oplysninger, som er indhentet uden dennes vidende, og til at respektere det formål, hvortil oplysningerne i disse bevismidler er blevet indsamlet, eller er den omstændighed, at de oplysninger, der i sidstnævnte tilfælde er indsamlet uden den pågældendes vidende, alene er bestemt til en efterforskning af strafferetlig karakter, i sig selv til hinder for, at disse bevismidler kan anvendes?
- 14) I tilfælde af, at der indsamles og anvendes bevismidler i strid med bestemmelserne i chartrets artikel 7, 8, 41 og 48, sammenholdt med chartrets artikel 47, er en national ordning, hvorefter en retlig anfægtelse af lovligheden af afgørelser truffet i afgiftssager i henhold til denne lovgivning alene kan tages til følge og lede til annullation af den pågældende afgørelse, hvis der henset til sagens omstændigheder foreligger en konkret mulighed for, at den anfægtede afgørelse ville have været anderledes, såfremt der ikke havde foreligget en processuel fejl, og såfremt denne processuelle fejl endvidere har haft indvirkning på sagsøgerens materielle retsstilling, eller skal de processuelle fejl, der begås på denne måde, ansues i en bredere sammenhæng, uanset hvilken indvirkning den processuelle fejl, der er i strid med chartrets bestemmelser, måtte have på sagens udfald, i overensstemmelse med retten til adgang til effektive retsmidler?

- 15) Forudsætter den effektive virkning af chartrets artikel 47, at den forvaltningsdomstol, der behandler søgsmålet mod den af medlemsstatens afgiftsmyndighed truffene administrative afgørelse, i et tilfælde som i den foreliggende sag har mulighed for at efterprøve, om tilvejebringelsen af de bevismidler, der er blevet indsamlet uden den pågældende persons vidende i forbindelse med en straffesag, er lovlig, navnlig når den afgiftspligtige person, mod hvem der sideløbende er blevet anlagt en straffesag, hverken har kendskab til denne dokumentation, eller har haft mulighed for at anfægte lovligheden heraf ved en domstol?
- 16) Henset ligeledes til det sjette spørgsmål, skal Rådets forordning (EU) nr. 904/2010⁽²⁾ om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift, navnlig i lyset af syvende betragtning hertil, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne med henblik på opkrævningen af det skyldige afgiftsbeløb bør samarbejde om at hjælpe til at sikre en korrekt momsansættelse, og at de derfor ikke alene skal sikre en korrekt anvendelse af afgiftsbeløb, der er skyldige på deres eget område, men også bør yde bistand til andre medlemsstater for at sikre en korrekt anvendelse af afgiftsbeløb, som er knyttet til en aktivitet, der udføres på deres eget område, men som er skyldige i en anden medlemsstat, da fortolkes således, at den afgiftsmyndighed i medlemsstaten, der under faktiske omstændigheder som de i nærværende sag, opdager afgiftsskylden, skal rette henvendelse til afgiftsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person, som har været genstand for afgiftskontrollen, allerede har opfyldt sin betalingsforpligtelse med hensyn til afgiften?
- 17) Såfremt spørgsmål 16 besvares bekræftende, ønskes følgende oplyst: Hvis afgørelser af denne art truffet af medlemsstatens afgiftsmyndighed anfægtes ved en domstol, og denne konstaterer, at disse afgørelser er behæftet med en processuel mangel på grund af fejl ved tilvejebringelsen af oplysninger eller ved anmodningen herom, hvilken konklusion skal den domstol, der behandler sagen mod de af medlemsstatens afgiftsmyndighed truffene administrative afgørelser, da træffe, når der ligeledes tages hensyn til indholdet i spørgsmål 14?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 268, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 15. september 2014 — Fazenda Pública mod Beiragás — Companhia de Gás das Beiras, SA

(Sag C-423/14)

(2014/C 439/26)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fazenda Pública

Sagsøgt: Beiragás — Companhia de Gás das Beiras, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, og herunder navnlig artikel 78, litra a), i direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ til hinder for [udelades], at den af den gasleverandøren betalte TOS overvælttes på den endelige forbruger uden nogen form for tillæg og særskilt i forhold til den pris, som forbrugeren skal betale for den gas, der forbruges, dvs. uden at afgiften inkluderes i denne pris?

Er svaret på dette spørgsmål benægtende, stilles følgende spørgsmål:

- 2) Er EU-retten, navnlig artikel 73 og 79 i direktiv 2006/112/EF til hinder for [udelades], at den af den gasleverandøren betalte TOS ikke medregnes i afgiftsgrundlaget for momsen, når den overvælttes på den endelige forbruger uden nogen form for tillæg og særskilt i forhold til den pris, som forbrugeren skal betale for den gas, der forbruges?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 15. september 2014 — Balogh Jácint Gábor mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sag C-424/14)

(2014/C 439/27)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Balogh Jácint Gábor

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den ungarske nationale praksis, hvorefter en privatperson, som ikke ønsker at udøve momspligtig virksomhed — og som ikke overskrider den tærskel, inden for hvilken der kan vælges afgiftsfritagelse — er forpligtet til at anmelde denne virksomhed, i overensstemmelse med anmeldelsesforpligtelsen i momsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 213, stk. 1, og artikel 214, stk. 1?
- 2) Kan skattemyndigheden under en efterfølgende kontrol straffe den manglende anmeldelse, når tærsklen for afgiftsfritagelse ikke er overskredet?
- 3) Kan skattemyndigheden under en efterfølgende kontrol fratage en privatperson dennes bestemmelsesret og under tilsidesættelse af princippet om en retfærdig rettergang udelukke en afgiftspligtig mulighed for at vælge afgiftsfritagelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 25. september 2014 — Kreis Warendorf mod Ibrahim Alo

(Sag C-443/14)

(2014/C 439/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kreis Warendorf

Sagsøgt: Ibrahim Alo

Procesdeltager: Det offentliges repræsentant ved Bundesverwaltungsgericht

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør et pålæg om at tage bopæl inden for et geografisk begrænset område (kommune, distrikt, region) i medlemsstaten en begrænsning af bevægelsesfriheden som omhandlet i artikel 33 i direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾, når den pågældende udlænding i øvrigt kan færdes og opholde sig frit på medlemsstatens område?

- 2) Er et pålæg om bopæl over for personer med subsidær beskyttelsesstatus foreneligt med artikel 33 og/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, når det begrundes med ønsket om at opnå en rimelig fordeling af de offentlige byrder med hensyn til social bistand på de enkelte administrative enheder inden for statens område?
- 3) Er et pålæg om bopæl over for personer med subsidær beskyttelsesstatus foreneligt med artikel 33 og/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, når det begrundes med migrations- eller integrationspolitiske hensyn, for eksempel at undgå, at der opstår sociale brændpunkter som følge af udlændinges koncentrerede bosættelse i visse kommuner eller distrikter? Er abstrakte migrations- eller integrationspolitiske hensyn i så henseende tilstrækkelige, eller skal sådanne omstændigheder konstateres konkret?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den
25. september 2014 — Amira Osso mod Region Hannover**

(Sag C-444/14)

(2014/C 439/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amira Osso

Sagsøgt: Region Hannover

Procesdeltager: Det offentliges repræsentant ved Bundesverwaltungsgericht

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør et pålæg om at tage bopæl inden for et geografisk begrænset område (kommune, distrikt, region) i medlemsstaten en begrænsning af bevægelsesfriheden som omhandlet i artikel 33 i direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾, når den pågældende udlænding i øvrigt kan færdes og opholde sig frit på medlemsstatens område?
- 2) Er et pålæg om bopæl over for personer med subsidær beskyttelsesstatus foreneligt med artikel 33 og/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, når det begrundes med ønsket om at opnå en rimelig fordeling af de offentlige byrder med hensyn til social bistand på de enkelte administrative enheder inden for statens område?
- 3) Er et pålæg om bopæl over for personer med subsidær beskyttelsesstatus foreneligt med artikel 33 og/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, når det begrundes med migrations- eller integrationspolitiske hensyn, for eksempel at undgå, at der opstår sociale brændpunkter som følge af udlændinges koncentrerede bosættelse i visse kommuner eller distrikter? Er abstrakte migrations- eller integrationspolitiske hensyn i så henseende tilstrækkelige, eller skal sådanne omstændigheder konstateres konkret?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 25. september 2014 — Seusen Sume mod Landkreis Stade

(Sag C-445/14)

(2014/C 439/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Seusen Sume

Sagsøgt: Landkreis Stade

Procesdeltager: Det offentlige repræsentant ved Bundesverwaltungsgericht

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør et pålæg om at tage bopæl inden for et geografisk begrænset område (kommune, distrikt, region) i medlemsstaten en begrænsning af bevægelsesfriheden som omhandlet i artikel 33 i direktiv 2011/95/EU⁽¹⁾, når den pågældende udlænding i øvrigt kan færdes og opholde sig frit på medlemsstatens område?
- 2) Er et pålæg om bopæl over for personer med subsidiær beskyttelsesstatus foreneligt med artikel 33 og/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, når det begrundes med ønsket om at opnå en rimelig fordeling af de offentlige byrder med hensyn til social bistand på de enkelte administrative enheder inden for statens område?
- 3) Er et pålæg om bopæl over for personer med subsidiær beskyttelsesstatus foreneligt med artikel 33 og/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, når det begrundes med migrations- eller integrationspolitiske hensyn, for eksempel at undgå, at der opstår sociale brændpunkter som følge af udlændinges koncentrerede bosættelse i visse kommuner eller distrikter? Er abstrakte migrations- eller integrationspolitiske hensyn i så henseende tilstrækkelige, eller skal sådanne omstændigheder konstateres konkret?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spanien) den 2. oktober 2014 — Manuel Orrego Arias mod Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Sag C-456/14)

(2014/C 439/31)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Manuel Orrego Arias

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Præjudicielt spørgsmål

Fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra a), første led, i Rådets direktiv 2001/40/EF⁽¹⁾ af 28. maj 2001, og navnlig med hensyn til, om udtrykket »lovovertrædelse, som kan straffes med mindst et års frihedsstraf« i den nævnte bestemmelse henviser til den straf, der i abstrakt forstand er fastsat for den omhandlede lovovertrædelse, eller om der derimod er tale om den konkrete fængselsstraf, som den domfældte er blevet idømt, og følgelig om en medlemsstats beslutning om at udvise en tredjelandstatsborger, som er blevet idømt en frihedsstraf på otte måneder, vil blive anerkendt af andre medlemsstater eller ej.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT L 149, s. 34).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Cagliari (Italien) den 2. oktober 2014 — straffesag mod Claudia Concu og Isabella Melis

(Sag C-457/14)

(2014/C 439/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Cagliari

Parter i hovedsagen

Claudia Concu og Isabella Melis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at der udbydes koncessioner med en kortere varighed end de tidligere udstedte koncessioner, såfremt det omhandlede udbud er blevet afholdt for at afhjælpe konsekvenserne af, at en række erhvervsdrivende ulovligt er blevet udelukket fra udbudsrunderne?
- 2) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens nævnte dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at behovet for omorganisering af systemet, således at udløbstidspunktet for alle koncessioner synkroniseres, kan begrunde, at koncessionerne i udbud har en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 8. oktober 2014 — Asparuhovo Lake Investment Company OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sag C-463/14)

(2014/C 439/33)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 24, stk. 1, og artikel 25, litra b), i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ fortolkes således, at begrebet »ydelse« også omfatter abonnementsaftaler om levering af rådgivningsydelser som de i hovedsagen omhandlede, hvor tjenesteyderen, som råder over kvalificerede medarbejdere til at levere ydelserne, har stillet sig til rådighed for kunden i aftalens løbetid og har forpligtet sig til at undlade at indgå aftaler med tilsvarende indhold med kundens konkurrenter?
- 2) Skal artikel 64, stk. 1, og artikel 63 i direktiv 2006/112 fortolkes således, at afgiftspligten i forbindelse med rådgivningsydelser i abonnement indtræder ved udløbet af den periode, for hvilken betalingen er aftalt, uden at det kommer an på, om og hvor ofte kunden har gjort brug af de ydelser, som rådgiveren har stillet sig til rådighed for kunden for?
- 3) Skal artikel 62, stk. 2, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at den, som leverer ydelserne i henhold til en abonnementsaftale om rådgivning, er forpligtet til at opkræve moms for ydelserne ved udløbet af den periode, for hvilken der er aftalt betaling for abonnementet, eller opstår denne pligt først, hvis kunden har gjort brug af rådgiverens ydelser i den pågældende afgiftsperiode?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Sag anlagt den 13. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark

(Sag C-468/14)

(2014/C 439/34)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Clausen, C. Cattabriga, befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark

Påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Danmark, ved at opretholde en retstilstand hvor salg af løs snus er tilladt i strid med artikel 8, sammenholdt med artikel 2, nr. 4, i direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer ⁽¹⁾, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.
- Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kongeriget Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i direktiv 2001/37/EF ved kun at forbyde salg af snus i porøse portionsbreve, men ikke løs snus, i Danmark. Danmark har ikke bestridt, at dets nationale regler ikke er i overensstemmelse med EU-retten for så vidt angår forbuddet mod markedsføring af tobak, som indtages oralt. Et lovforslag, der ville have gennemført et fuldstændigt forbud mod at markedsføre snus i Danmark, blev imidlertid forkastet af det danske Folketing.

Danmark har ikke afgivet yderligere tilsagn med henblik på at bringe de danske regler i overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen må således konstatere, at Danmark fortsat ikke overholder sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 8, sammenholdt med artikel 2, nr. 4.

⁽¹⁾ EFT L 194, s. 26.

RETTE

Retten dom af 24. oktober 2014 — Technische Universität Dresden mod Kommissionen

(Sag T-29/11) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — program for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed — aftale om finansiering af et projekt — annulationssøgsmål — debetnota — kontraktlig tvist — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning — ændring af søgsmålet — støtteberettigede udgifter)

(2014/C 439/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Technische Universität Dresden (Dresden, Tyskland) (ved advokat G. Brüggem)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved W. Bogensberger og D. Calciu, som befuldmægtigede, derefter ved W. Bogensberger og F. Moro, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Van der Hout og A. Köhler)

Sagens genstand

Påstand om annullation af debetnota nr. 3241011712 af 4. november 2010, udstedt af Kommissionen med henblik på tilbagebetaling af et beløb på 55 377,62 EUR, som er blevet udbetalt til sagsøgeren inden for rammerne af en finansiel bistand til støtte for et projekt under Fællesskabets handlingsprogram for folkesundhed (2003-2008).

Konklusion

- 1) Personaleomkostningerne for H., der beløber sig til 56,76 EUR, rejseomkostningerne, der beløber sig til 1 354,08 EUR og udgifterne til tjenesteydelser, der beløber sig til 351,82 EUR, som er afholdt af Technische Universität Dresden i forbindelse med gennemførelsen af kontrakten med referencenummeret 2003114 (SI2.377438), vedrørende finansiering af projektet »Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants — Coordinating Party (LiS)« under Fællesskabets handlingsprogram for folkesundhed (2003-2008) er støtteberettigede, hvorfor Europa-Kommissionens fordring vedrørende disse beløb, som er indeholdt i debetnota nr. 3241011712 af 4. november 2010, er ubegrundet.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Technische Universität Dresden betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 12.3.2011.

Retten dom af 24. oktober 2014 — Grau Ferrer mod KHIM — Rubio Ferrer (Bugui va)(Sag T-543/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Bugui va — det ældre nationale figurmærke Bugui og det ældre EF-figurmærke BUGUI — relativ registreringshindring — indsigelsen forkastet — artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — det ældre varemærkes eksistens — ingen hensyntagen til beviser indgivet til støtte for indsigelsen for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer særpræget)

(2014/C 439/36)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Palmero Cabezas og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Spanien) og Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (ved advokat A. Cañizares Doménech)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. oktober 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 274/2011-4 og R 520/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side Xavier Grau Ferrer og på den anden side Juan Cándido Rubio Ferrer og Alberto Rubio Ferrer.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 11. oktober 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 274/2011-4 og R 520/2011-4), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler Xavier Grau Ferrers omkostninger.
- 3) Juan Cándido Rubio Ferrer og Alberto Rubio Ferrer bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013.

Kendelse afsagt af Retten præsident den 23. oktober 2014 — Holistic Innovation Institute mod REA

(Sag T-706/14 R)

(Særlige rettergangsformer — projekter finansieret af Den Europæiske Union på området for forskning og teknologisk udvikling — afgørelse om nægtelse af deltagelse i visse projekter — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formkrav — afvisning)

(2014/C 439/37)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Spanien) (ved advokat R. Muñoz García)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA) (ved G. Gascard, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af Forvaltningsorganet for Forsknings (REA) afgørelse af 24. juli 2014 ARES (2014) 2461172, hvorved sagsøgeren blev nægtet deltagelse i projekterne ZONESEC og Inachus

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 12. maj 2014 — Arvanitis m.fl. mod Europa-Parlamentet m.fl.

(Sag T-350/14)

(2014/C 439/38)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Athanasios Arvanitis (Rhodos, Grækenland) og 47 andre sagsøgere (ved advokat Ch. Papadimitriou)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at de sagsøgte har undladt at vedtage de nødvendige love og administrative bestemmelser med henblik på fuld anvendelse af de generelle EU-retlige principper, herunder direktivet om tidsbegrænset ansættelse, i forhold til sagsøgerne efter deres afskedigelse fra det tidligere Olympic Airways, hvilken afskedigelse blev pålagt ved en afgørelse truffet af Europa-Kommissionen og gennemført i græsk ret ved lov nr. 3717/2008.
- Sagsøgerne og samtlige de arbejdstagere, som blev afskediget fra det tidligere Olympic Airways gives gennem en EU-retsakt med direkte virkning — direktiv, forordning eller anden retsforskrift — mulighed for at modtage den erstatning, de ville have været berettiget til som fastansatte efter den pålagte afskedigelse/pensionering fra Olympic Airways.
- Hver af sagsøgerne tilkendes en erstatning svarende til 300 000 EUR ved en EU-retsakt med direkte virkning — direktiv, forordning eller anden retsforskrift — for det chok, de bekymringer, den grove tilsidesættelse af deres grundlæggende rettigheder og den for tidlige afbrydelse af deres arbejdsliv, som de har været udsat for.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende: lov nr. 3717/2008, hvorved det bestemmes, at Olympic Airways nedlægges og alle midlertidigt ansatte afskediges, udgør en egentlig EU-retsakt, der i det væsentlige blev pålagt af Den Europæiske Unions institutioner, navnlig ECB og Europa-Kommissionen, og alle de lovgivningsmæssige foranstaltninger, som den græske regering har vedtaget, er blevet pålagt og vedtaget efter anbefalinger og nærmere bestemt efter en afgørelse truffet af Eurogruppen, ECOFIN, ECB og Europa-Kommissionen.
  2. Andet anbringende: Den omstændighed, at de midlertidigt ansatte ved det tidligere Olympic Airways ikke blev sidestillet med andre ansatte med tidsbegrænset ansættelse i Olympic Airways, og at de ikke udtrykkeligt er blevet godtgjort deres tab ved fratrædelsen fra dette selskab, indebærer, at de direkte og personligt har lidt alvorlig skade og ikke fuldt ud kan udøve deres grundlæggende rettigheder.
-

Sag anlagt den 30. maj 2014 — Grigoriadis m.fl. mod Europa-Parlamentet m.fl.**(Sag T-413/14)**

(2014/C 439/39)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Grigoris Grigoriadis (Athen, Grækenland), Faidra Grigoriadou (Athen), Ioannis Tsolias (Tessaloniki, Grækenland), Dimitrios Alexopoulos (Tessaloniki), Nikolaos Papageorgiou (Athen) og Ioannis Marinopoulos (Athen) (ved advokat Ch. Papadimitriou)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at de sagsøgte har undladt at vedtage de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige med henblik på udtrykkeligt at undtage de af sagsøgerne erhvervede statsobligationer fra den obligatoriske deltagelse i PSI, som indehavere af græske statsobligationer i Grækenland er blevet pålagt.
- Sagsøgerne gives gennem en EU-retsakt med direkte virkning — direktiv, forordning eller anden EU-retlig forskrift — mulighed for, at opnå 100 % af værdien af de obligationer, som blev omfattet af PSI, selv om sagsøgerne ikke var blevet hverken hørt herom eller havde givet deres samtykke.
- Hver af sagsøgerne tilkendes en erstatning svarende til 500 000 EUR ved en EU-retsakt med direkte virkning — direktiv, forordning eller anden EU-retlig forskrift — for de bekymringer, de skader og den grove tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder, som de har været udsat for.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført følgende fem anbringender:

1. Første anbringende: De lovbestemmelser og andre retsakter, som bevirker, at indehavere af græske statsobligationer i Grækenland er tvunget til at deltage i PSI, udgør reelt EU-retsakter.
2. Andet anbringende: De foranstaltninger, som er vedtaget af den græske regering med henblik på at imødegå den offentlige græske gæld, er i det væsentlige pålagt af Den Europæiske Unions institutioner og navnlig af ECB og Europa-Kommissionen.
3. Tredje anbringende: De sagsøgte har undladt at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft med henblik på udtrykkeligt at kunne udelukke sagsøgernes græske statsobligationer i retsakterne fra Ministerrådet, der fastsatte betingelserne for anvendelsen af PSI i Grækenland.
4. Fjerde anbringende: Den omstændighed, at sagsøgerne ikke udtrykkeligt er udelukket fra deltagelse i PSI, indebærer, at de direkte og personligt har lidt alvorlig skade og ikke kan udøve deres grundlæggende rettigheder.
5. Femte anbringende: Alle den græske stats love og administrative bestemmelser er blevet vedtaget på baggrund af henstillinger eller nærmere bestemt på baggrund af afgørelser fra Eurogruppen, ØKOFIN, ECB og Europa-Kommissionen.

Sag anlagt den 2. september 2014 — Micula m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-646/14)**

(2014/C 439/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ioan Micula (Oradea, Rumænien), S.C. European Food SA (Drăgănești, Rumænien), S.C. Starmill Srl (Drăgănești), S.C. Multipack Srl (Drăgănești) og Viorel Micula (Oradea) (ved advokaterne K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard og Y. Banifatemi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse K(2014) 3192 endelig af 26. maj 2014 i statsstøttesag SA.38517 (2014/NN) Micula mod Rumænien (ICSID voldgiftskendelse), hvorved Rumænien blev pålagt at afbryde enhver handling, som kunne føre til fuldbyrdelse eller gennemførelse af voldgiftskendelsen af 11. december 2013 afsagt af en voldgiftsdomstol, der blev nedsat under Det Internationale Center til Bilæggelse af Investeringstvister (ICSID), i sagen Ioan Micula, Viorel Micula m. fl. mod Rumænien (ICSID sag nr. ARB/05/20), idet Kommissionen vurderede, at en gennemførelse af voldgiftskendelsen vil udgøre ulovlig statsstøtte, indtil Kommissionen har truffet endelig afgørelse om denne statsstøttes forenelighed med det indre marked, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om manglende kompetence.

- EU-retten finder ikke anvendelse i sagen og Kommissionen savner kompetence til at træffe en afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 659/1999. Kommissionens afgørelse anerkender ikke, at Rumænien er forpligtet under international ret til at fuldbyrde ICSID-kendelsen uden ophør og at Rumæniens forpligtelser under international ret har forrang for EU-retten. Kommissionens afgørelse tilsidesætter artikel 351, stk. 1, TEUF og artikel 4, stk. 3, TEU, som anerkender og beskytter Rumæniens forpligtelser under ICSID-konventionen og under den bilaterale investeringstraktat mellem Sverige og Rumænien.

2. Andet anbringende om en åbenbar retlig fejl og et åbenbart fejlagtigt skøn.

- Kommissionen har begået en retlig fejl ved med urette at karakterisere fuldbyrdelsen af ICSID-kendelsen som en ny statsstøtteforanstaltning og har tilsidesat sagsøgernes berettigede forventninger. Hele Kommissionens afgørelse er baseret på den fejlagtige antagelse, at fuldbyrdelsen af ICSID-kendelsen udgør statsstøtte i henhold til EU-retten. ICSID-kendelsen giver ikke sagsøgerne en økonomisk fordel, og den udgør heller ikke en selektiv foranstaltning eller en frivillig foranstaltning, der kan tilregnes Rumænien, og den hverken fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene.

Sag anlagt den 19. september 2014 — Bayerische Motoren Werke mod Kommissionen

(Sag T-671/14)

(2014/C 439/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bayerische Motoren Werke AG (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Rosenthal, G. Drauz og M. Schütte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 9. juli 2014 i sag SA.32009 (2011/C) annulleres i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF, for så vidt som det deri fastslås, at det beløb, der overstiger 17 mio. EUR (28 257 273 EUR) af den ansøgte støtte på 45 257 273 EUR, er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres afgørelsen af 9. juli 2014 i sag SA.32009 (2011/C) i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF, for så vidt som det deri fastslås, at det beløb, der i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 800/2008 ⁽¹⁾ ikke skal anmeldes, på 22,5 mio. EUR er uforeneligt med det indre marked.

— Europa-Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: En tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF

- Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 108, stk. 3, TEUF, idet den har tilsidesat sin pligt til at foretage en påpasselig og upartisk undersøgelse, og dermed tiltrådte den efterfølgende åbenbart urigtigt, at meddelelsen om en indgående prøvelse af store investeringsprojekter kunne anvendes fuldt ud til.
- Sagsøgeren har endvidere anført, at der ved en korrekt bedømmelse af sagsøgerens markedsposition ikke havde været grundlag for en indgående prøvelse. Gennemførelsen af en indgående efterprøvelse uden forudgående fastlæggelse af markedspositionen og den herpå beroende forskelsbehandling af sagsøgeren udgør et åbenbart urigtigt skøn.

2. Andet anbringende: En tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF

- Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, idet den åbenbart urigtigt har begrænset støttens tilskyndelsesvirkning og hensigtsmæssighed til den forudgående skønnede omkostningsforskel mellem München og Leipzig på 17 mio. EUR.
- Sagsøgeren har i denne sammenhæng anført, at Kommissionens automatiske indgående efterprøvelse, der er forbundet med denne omkostningsforskel, udgør et åbenbart urigtigt skøn, der i sidste ende hindrede en retlig korrekt skønsudøvelse, navnlig ved efterprøvelsen af støttens hensigtsmæssighed og virkninger.

3. Subsidiært anbringende: En tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF og af forordning nr. 800/2008

- Sagsøgeren har subsidiært gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 108, stk. 3, TEUF og forordning nr. 800/2008, idet den åbenbart fejlagtigt har forbudt Forbundsrepublikken Tyskland at tildele sagsøgeren en støtte på grundlag af den godkendte støtteordning i Investitionszulagengesetz med et beløb, der ligger under anmeldelsestærsklen på 22,5 mio. EUR.
- Denne begrænsning af støttebeløbet under anmeldelsestærsklen udgør efter sagsøgerens opfattelse et åbenbart urigtigt skøn, hvorved Kommissionen har overskredet sine kompetencer og retsstridigt undergivet sagsøgeren en forskelsbehandling i forhold til støttemodtagere, der har modtaget beløbet på 22,5 mio. EUR, som ikke skal anmeldes.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6.8.2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) (EUT L 214, s. 3).

Sag anlagt den 19. september 2014 — August Wolff og Remedia mod Kommissionen

(Sag T-672/14)

(2014/C 439/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgerer: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Tyskland) og Remedia d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ved advokaterne P. Klappich, C. Schmidt og P. Arbeiter)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2014) 6030 endelig af 19. august 2014 om markedsføringstilladelser til humanmedicinske lægemidler til lokal anvendelse med høje estradiol-koncentrationer i henhold til artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF annulleres, for så vidt som den forpligter medlemsstaterne til, for de i bilag I til gennemførelsesafgørelsen opførte og ikkeopførte lægemidler med en massefraktion af estradiol på 0,01 % for lokal anvendelse, at tage hensyn til de forpligtelser, der påhviler dem i medfør af gennemførelsesafgørelsen, med undtagelse af den begrænsning, at de i bilag I til gennemførelsesafgørelsen opførte lægemidler med en massefraktion på 0,01 % til lokal anvendelse kun må anvendes intravaginalt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 31 ff. i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾

- Det gøres i den forbindelse gældende, at den anfægtede gennemførelsesafgørelse er blevet iværksat og gennemført ved en retsstridig procedure. Sagsøgerne har bl.a. gjort gældende, at proceduren i strid med artikel 31, stk. 1, første punktum, i direktiv 2001/83/EF ikke blev indledt før, men først efter en afgørelse om ansøgning om fornyet lægemiddelgodkendelse, og at der dermed ikke forelå et særligt tilfælde af interesse for Unionen. En indledning af proceduren indebar i henseende til sagsøger nr. 1 en omgælse af den i medlemsstaten Tyskland gældende lovgivning om fornyelse af markedsføringstilladelser til lægemidler.
- Endvidere har sagsøgerne anført, at det kompetente videnskabelige udvalg for risikovurdering ikke blev forelagt proceduren, og at der i øvrigt blev udpeget en partisk rapportør fra Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler, som havde med proceduren at gøre.
- Mere subsidiært har sagsøger nr. 1 hævdet, at den inden for rammerne af proceduren til prøvelse af udtalelsen på et væsentligt punkt ikke var blevet behørigt hørt.

2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 116, første punktum, og artikel 126, første punktum, i direktiv 2001/83/EF

- Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at gennemførelsesafgørelsen har lagt en urigtig vurdering af forholdet mellem fordele og risici ved lægemidlet til grund. Navnlig blev der set bort fra den omstændighed, at sagsøgeren i løbet af en over 45 år lang markedstilstedeværelse ikke har modtaget nogen meldinger om alvorlige risici ved anvendelsen af lægemidler med en massefraktion af estradiol på 0,01 %.
- Derudover har Kommissionen, der havde begrundelses- og bevisbyrden, ikke fremlagt nye videnskabelige data og oplysninger, som viste en ny risiko ved anvendelsen af lægemidlet.

3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet

- I henseende til det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at de i gennemførelsesafgørelsen fastsatte advarsler i produktoplysningerne og de yderligere begrænsninger i lægemidlets markedsføringstilladelse samt de deraf følgende krav er uforholdsmæssige og i strid med ligebehandlingsprincippet. Navnlig er det uforholdsmæssigt, at der sker en begrænsning af anvendelsesperioden samtidig med, at gentagen anvendelse af lægemidlet udelukkes i tillæg til de fastsatte ændringer i produktoplysningerne. Under alle omstændigheder havde det været et mindre indgreb at foretage en undersøgelse om vurdering af de angivelige sikkerhedsmæssige betænkeligheder i stedet for at begrænse anvendelsesperioden samtidig med, at gentagen anvendelse af lægemidlet udelukkes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).

Sag anlagt den 19. september 2014 — Lupin mod Kommissionen**(Sag T-680/14)**

(2014/C 439/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lupin Ltd (Maharashtra, Indien) (ved solicitors M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette og M. Boles, barrister V. Wakefield og M. Hoskins, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at Lupin har overtrådt artikel 101 TEUF, og/eller
- den bøde, Lupin er blevet pålagt, annulleres eller nedsættes, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med dette søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse af 9. juli 2014 K (2014) 4955 endelig i sag AT.39612 — Perindopril (Servier).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl, for så vidt som den fastslog, at sagsøgeren havde begået en overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål af artikel 101 TEUF. Sagsøgeren har gjort gældende, at
    - Kommissionens konklusion er ulovlig, fordi den anvender et helt nyt og ukorrekt retligt kriterium. Kriteriet er navnlig afhængig af betaling af en »væsentlig tilskyndelse«, hvilket ifølge sagsøgeren ikke afspejles i gældende retspraksis og er retligt forkert.
    - Ikke blot ses der ved Kommissionens fremgangsmåde bort fra konkurrencerettens formål, som ikke gives virkning, men dette gælder også for formålene med patentretten og moderne civilproces. Ifølge sagsøgeren burde Kommissionen have vurderet spørgsmålet om konkurrencebegrænsende formål i henhold til doktrinen om accessoriske begrænsninger og/eller i henhold til de principper, der blev fastslået i Wouters-dommen. Kommissionens undladelse af dette var retsstridig.
  2. Andet anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl, for så vidt som den fastslog, at sagsøgeren havde begået en overtrædelse med konkurrencebegrænsende virkning af artikel 101 TEUF. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens fremgangsmåde ved afgørelsen af, om en patentaftale er en overtrædelse med konkurrencebegrænsende virkning, led under de samme mangler som dens fremgangsmåde ved overtrædelser med konkurrencebegrænsende formål.
  3. Tredje anbringende om, at det var med urette, at Kommissionen pålagde sagsøgeren en bøde, subsidiært at den pålagte bøde var for stor og bør nedsættes. Sagsøgeren har gjort gældende, at
    - den påståede overtrædelse var ny og ikke begrunder pålæggelse af en bøde, subsidiært kun en symbolsk bøde,
    - bøden afspejler ikke den relative grovhed og varighed af sagsøgerens påståede overtrædelse, og den er unfair,
    - Kommissionen har undladt at tage den retmæssige værdi af de intellektuelle ejendomsrettigheder, som sagsøgeren overdrog til Servier, i betragtning, og
    - Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet i forhold til den bøde, Krka er blevet pålagt.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA